

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 9 rozhodl soudcem Mgr. Karlem Hanušem ve věci exekuce:

oprávněné:

TIESSE PRAHA s.r.o., IČ 046 99 301
se sídlem Dopravní 500/9, 104 00 Praha 10
zastoupené Mgr. Ing. Daliborem Rakoušem, advokátem
se sídlem Wenzigova 1004/14, 120 00 Praha 2

proti

povinnému:

František Bis, narozený 9. 4. 1974
bytem Staroklánovická 260, 190 16 Praha – Újezd nad Lesy

pro 375 000 Kč s příslušenstvím

takto:

Návrh povinného na částečné zastavení exekuce, vedené soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorský úřad Cheb, pod sp. zn. 176 EX 78/26, na základě pověření Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 25. 2. 2026, č.j. 78 EXE 929/2026-11, se zamítá.

Odůvodnění:

1. Obvodní soud pro Prahu 9 pověřil podle § 43a odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb. exekučního řádu v tehdejší znění (dále jen e.ř.) soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, provedením exekuce podle vykonatelného exekučního titulu, rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 19. 11. 2025, č.j. 17 C 182/2025-13.
2. Pověřený soudní exekutor předložil soudu dne 12. 5. 2026 k rozhodnutí návrh povinného na částečné zastavení exekuce, přičemž se k tomuto návrhu vyjádřil v tom smyslu, že formální obsahové náležitosti byly splněny a soudní exekutor návrhu pro nesouhlas oprávněné nevyhověl.
3. Podáním z 12. 3. 2026 navrhl povinný částečné zastavení exekuce a sdělil, že část vymáhaného dluhu již byla uhrazena prostřednictvím srážek ze mzdy, které oprávněná prováděla, avšak dosud nebyly započteny. Povinný rozporuje i prvotní jistinu, když uznává, že dluh zaměstnavateli (oprávněné) uznal, ale požadoval podrobné podklady, které mu nebyly poskytnuty.
4. Oprávněná podáním z 31. 3. 2026 vyjádřila s návrhem povinného nesouhlas s odůvodněním, že povinný netvrdí ani nedokládá žádné konkrétní skutečnosti, ale pouze své hypotetické úvahy a domněnky, které s nárokem oprávněné nesouvisí. Vymáhaná pohledávka má podklad ve smlouvě o zápůjčce a kupní smlouvě, kde byl povinný smluvní stranou a plnění z těchto smluv přijal, což povinný ani nezpochybňuje. Navíc se povinný nijak nebránil v nalézacím řízení a nikterak nebrojil ani proti skončení pracovního poměru.

5. Podle § 52 odst. 1 e.ř. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
6. Podle § 268 odst. 1 písm. h) zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.) bude výkon rozhodnutí zastaven, jestliže je výkon rozhodnutí je nepřípustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.
7. Ze spisu nalézacího řízení sp. zn. 17 C 182/2025 vyplývá, že žaloba byla podána, protože povinný neuhradil oprávněné celou kupní cenu automobilu Superb a též ze zápůjčky od oprávněné ve výši 150 000 Kč splatil povinný pouze 20 tis. Kč. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem pro uznání ze dne 19. 11. 2025, č.j. 17 C 182/2025-13, když povinný se k žalobě ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Argumentace povinného tak s projednávanou věcí vůbec nesouvisí a povinný ani nesděluje, v jaké části by chtěl exekuci zastavit a v jaké výši.
8. Povinný argumentuje tím, že jistina dluhu je sporná, ale své tvrzení ničím nedokládá. Navíc jím uváděné „srážky ze mzdy“ nemají s předmětem plnění ničeho společného, když pohledávka oprávněné vznikla z kupní smlouvy a smlouvy o zápůjčce. Jeho argumentace je navíc v exekučním řízení nepřípustná. Za situace, kdy z doložky právní moci na exekučním titulu lze shledat, že tento je pravomocný a vykonatelný, je zřejmé, že v daném řízení byla povinnému pravomocně stanovena povinnost, kterou povinný nesplnil a jeho námitky jsou tak nyní právně bezvýznamné. Pakliže měl povinný výhrady vůči nároku oprávněné, měl se v souladu se zásadou *vigilantibus iura* bránit již v nalézacím řízení. Povinný však v nalézacím řízení zůstal v podstatě nečinný. Se svými námitkami pak přišel až ve fázi exekučního řízení, tedy opožděně. Exekuční soud nemůže suplovat nalézací řízení a provádět výslechy a dokazování, ani neslouží jako další stupeň odvolacího řízení, soud se proto námitkami povinného nezabýval. Z výše uvedených důvodů tak soud návrh povinného na zastavení exekuce jako nedůvodný zamítl.
9. Soud nenařizoval jednání podle § 269 odst. 2 o.s.ř., neboť v daném případě bylo možné rozhodnout na základě skutkového stavu zjištěného ze spisového materiálu.
10. O náhradě nákladů tohoto řízení rozhodne pověřený soudní exekutor.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Městskému soudu v Praze.

Praha 2. července 2026

Mgr. Karel Hanuš, v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Polakovičová